

N:o 147.

Af herr **P. Truedsson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ändring i förordningen den 24 oktober 1885 om försäljning af vin och maltdrycker.

Uti 10 § af kongl. förordningen angående försäljning af vin m. m. den 24 oktober 1885 stadgas, som bekant, att den som idkar handel i öppen bod icke må tillåtas att derjemte till förtäring på stället sälja vin eller maltdrycker. Detta stadgande åsyftar att förekomma att handelsbodas, särskildt på landsbygden, förvandlas till vin- och ölkrogar. Men hvar och en vet också, att stadgandet är så godt som en död bokstaf hvad försäljningen af öl beträffar. Så länge nemligen dylika landthandlande ega rättighet att försälja öl i huru små kvantiteter som helst till afhemtning, kringgås lagens uppenbara och oförtydbara mening, såsom hvar och en vet, på det sätt, att ölet i handelsboden försäljes »till afhemtning», såsom det heter, men i sjelfva verket för att med säljarens tysta medgifvande förtäras på stället — utanför handelsbodens dörr eller å någon närbelägen, dertill afsedd lokal. Det lär icke för någon af Riksdagens ledamöter vara obekant, hvilka sorgliga följder denna så kallade ölförsäljning »till afhemtning» öfver allt i vårt land medför, samt hvilka oordningar af allehanda slag, som derigenom framkallas. Att ett sådant kringgående af gällande lag i hög grad är egnadt att slappa aktning för densamma, då dess bud derigenom uppenbarligen gäckas, behöfver jag icke påpeka. Men icke nog härmed, lagens ifrågavarande stadgande om rättighet för handlande att till afhemtning sälja öl är äfven ur en annan synpunkt att beklaga. Den möjlighet, som derigenom beredes mindre samvetsgranna och nogräknade handlande att på ett mycket bekvämt sätt genom ölförsäljning skaffa sig kunder, måste alltid medföra en orättvisa mot den

handlande, som af moraliska skäl vare sig icke alls vill försälja rusdrycker eller som genom noggrann tillsyn söker förekomma det försålda ölets förtärande på stället. Ty uppenbart är, att en sådan samvetsgrann och laglydig landthandlande icke kan med någon utsigt till framgång konkurrera med den mindre samvetsgranne, som genom sitt ockrande på sina kunders rusdrycksbegär har större utsigt att draga kunderna till sig.

Alla eller åtminstone en stor del af nu anmärkta olägenheter skulle kunna förekommas genom borttagande af den i 10 § af ofvannämnda kongl. förordning landthandlande medgifna rätt att jemväl försälja vin och maltdrycker. För att emellertid bryta udden af den anmärkning, som vid flera tillfällen blifvit mot förslaget framställd, eller att äfven försäljningen af svagdricka genom förslagets antagande skulle underkastas en oberättigad inskränkning, vill jag inskränka det föreslagna förbudet till att gälla endast sådana maltdrycker, som innehålla mer än 2 viktprocent alkohol.

I enlighet med hvad jag nu haft äran anföra vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring af 10 § af kongl. förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att den som idkar handel i öppen bod *icke* må tillåtas att vare sig till afhämtning eller till förtäring på stället sälja vin eller maltdrycker, som innehålla mer än 2 viktprocent alkohol.

Stockholm den 26 januari 1889.

P. Truedsson,
från Kristianstads län.

Häruti instämna:

Anders Olsson. Ollas A. Ericsson. Lars Petter Larsson.
Nils Nilsson. C. G. Bruse.